

Přílepowský občasník

- Stalo se
- Nahlédnutí do kroniky
- Fotogalerie z akcí
- Zpráva o činnosti jednotky SDH Přílepow

Vážení přátelé Přílepora,

nelze začít jinak, než smutnou vzpomínkou na událost, která nás potkala. Dne 14. října 2009, nás navždy opustil náš starosta pan Karel Pecka. Pro všechny, kteří jsme ho znali to byl neuvěřitelný šok. Opustil nás tak náhle v tvůrčí činnosti a nasazení. Určitě zanechal nesmazatelnou stopu v Kostelci nad Vltavou a přilehlých osadách, kde se za jeho vedení uskutečnilo mnoho pozitivního. Napsat všechny jeho zásluhy ani nejde, protože by se na některé možná důležitější, třeba zapomnělo. Nikdo z nás není bez viny, a ani náš pan starosta určitě nebyl jiný. Faktem však zůstává, že alespoň co se týká naší obce, vždy v mezích možného, udělal maximum. Pan prezident T.G.Masaryk jednou prohlásil, že slušných lidí máme tolik, že bychom s nimi zastavili Vltavu, ale takových, kteří by dokázali ostatní vést správným směrem, je vždy málo. Nelze než konstatovat, že náš starosta pan Karel Pecka, mezi ně určitě patřil - Čest jeho památce.

Podzimní občasník měl hlavně obsahovat výsledek anonymní ankety, co bychom si v obci přáli. Smutná událost však oddálila odpovědi na požadavky, či připomínky. Přesto při zasedání zastupitelstva obce dne 30. 9. 2009 bývalý starosta informoval o anonymní anketě v Přílepoře. Z tohoto zasedání vzešla odpověď na nejčtenější požadavek občanů z ankety tj. vyčištění kanalizace. Zastupitelé projednali v bodu 7 programu zastupitelstva a rozhodli:

„7) Vyčištění kanalizace v Přílepoře

Zastupitelstvo obce projednalo nevyhovující stav zanešení kanalizačního potrubí v úseku prodejny Jednoty k zatáčce u Habartů a rozhodlo o zajištění opravy formou strojního vyčištění kanalizačního vedení.“

DNE 26. října 2009 - Zasedání zastupitelstva k volbě nového starosty:

„zastupitelstvo obce zvolilo celkem 6 hlasy starostou obce Kostelec nad Vltavou Pavla Kosíka, 2 hlasy se zdržely hlasování“

O novém panu starostovi se říká, že je to příjemný a optimistický muž. Po prvním jednání s ním, toto mohu jen potvrdit.

V průběhu přípravy Občasníku, byla dne 20. listopadu 2009 dokončena kompletní oprava silnice novým asfaltovým kobercem, směrem na Kostelec. Požadavek na tuto opravu byl také častým přáním účastníků ankety.

Na ostatní požadavky z ankety se pokusíme kontaktovat nového pana starostu a zastupitelstvo. Případné odpovědi uvedeme v dalším Občasníku.

V tomto čísle Občasníku si fotografiemi připomeneme, jak jsme tento rok společně prožili. Nedílnou součástí je i zpráva o činnosti hasičů, a nahlédnutí do historie Kostelce nad Vltavou a přilehlých obcí. Informace o historii jsme získali z internetových stránek Kostelce nad Vltavou a z farní kroniky Kostelce nad Vltavou s laskavým zapůjčením Milevského kláštera.

Ze všech těchto informací je zřejmé, že Přílepořan skutečně žije a není žádným zapadákovem. Nejen že se o Přílepoře nejednou psalo v regionálních novinách, ale každodenní život obce toto potvrzuje. K této skutečnosti přispívá hlavně místní obchod, kam paní Fišerová přiláká lidi z dalekého okolí nejen na pestrý sortiment, ale i dárkové balíčky a koše, které hned tak někde nedokáží připravit. Na typickém rázu zemědělské obce mají zase zásluhu hospodáři bratři Bartůňkové, protože bučení krav, jako štěkání psů a kokrhání kohoutů k venkovu určitě patří. Na propagaci Přílepora se také podílí provozovny Kamenictví a AGPI, které v názvech Přílepořan používají. Kameníci připomínají náročné a těžké

řemeslo, kterému bylo v minulosti mnoho místních mužů vyučeno. Dodnes je možné tyto bodré mládence při troše štěstí potkat v prodejně, když si přijedou pro svačinu. AGPI je bohužel trochu od Přílepova odříznuto. Jednou se mě ptal řidič autobusu na trase Praha – Přílepov, zda je pravda, že v neděli vaříme jen zelí a knedlíky, otevřeme okna a vepřové údajně přijde samo. K tomuto je nutné poznamenat, že vozidla uvedeného podniku již nejezdí tak často obcí, a pokud ano, tak jim neunikají páchnoucí tekutiny. Záhadou ovšem zůstává, že se někdy večer obcí, zejména při potoku line „Vůně vepřového“.

Ovšem protože na noc se jíst nemá, tak to většinou ignorujeme.

Důležité nade vše je, aby v obci nadále vládla pohoda, porozumění, tolerance, vzájemné pochopení a umění potlačovat nevraživost. Mějme na paměti, že život je takový, jaký si ho uděláme. Je nejen krásný, ale i relativně krátký.

Snad se vám bude tento Občasník líbit, a v případě zájmu se pokusíme o jeho pokračování.

Za všechny, kteří se o Občasník zasloužili

Vladimír Mikuláš

Zpráva o činnosti jednotky dobrovolných hasičů Přílepov

6. 2. 2009

Rozdávání 1. vydání Přílepovského občasníku, jež navazuje na stoletou tradici Hasičského sboru v Přílepově a shrnuje činnost v roce 2008

18. 2. 2009

Milevské noviny číslo 7, ročník IX.- článek k příležitosti valné hromady přílepovských hasičů

20. 2. 2009

Valná hromada v obecní místnosti – přítomno 32 občanů z toho 15 hasičů

- zpráva o činnosti za rok 2008 viz Občasník č. 1
- uvítací projev starosty obce pana Karela Pecky, který s uspokojením kvitoval aktivity Přílepova a požádal o pomoc při organizaci setkání Kostelců v červnu t.r.
- byl omluven pan Novák, starosta okresního SDH Písek z důvodu nepříznivého počasí (35 cm sněhu)
- úkoly SDH Přílepov pro rok 2009
- posezení s country kapelou C.K. Republika Pří-

lepov a spol.

- občerstvení

23. 3. 2009

Poslání členských příspěvků panu Novákovi ve výši 840,-- Kč

6. 4. 2009

Schůze SDH Přílepov za účasti 14 hasičů

- členům sboru bylo rozděleno 5 hasičských kombinéz a bot v hodnotě 50000,--Kč. Předány jmenovitě: pp. Jiří Šácha, Miloš Mašek, junior, Jiří Bartůněk, Jiří Cmunt, junior, Jiří Ptáček a Janu Kašparovi – dne 24.11.2009
- byl pořízen jmenný seznam účastníků – organizátorů na jednotlivé dny pro setkání Kostelců, které se uskuteční 12. – 14. 6. 2009
- občerstvení

30. 4. 2009

Čarodějnice

- setkání přátel Přílepova s dětmi u ohně za

účasti kovářovských čarodějnic a také jedné malé čarodějnice z Přílepova, byl z důvodu silné bouřky a deště předčasně ukončen. Všichni se přesunuli do obecní místnosti, a za účinkování country kapely rodiny Buderových příjemně prožili zbytek večera zakončený ohňostrojem.

- občerstvení

8. 5. 2009

Proběhla preventivní kontrola a čištění komínů v obci.

16. 5. 2009

Železná sobota

- občany shromážděný železný šrot a nebezpečný odpad u jednotlivých domů, byl naložen a odvezen do Kostelce nad Vltavou na sběrné místo (celkem 3 valníky a 1 AVIE materiálu)
- účast – Jindřich Snížek, Miloš Mašek junior, Jiří Šácha a Vladimír Mikuláš (pro 4 osoby dost práce)

V průběhu května a začátkem června probíhalo několik hasičských cvičení - na sucho -

12. – 14. 6. 2009

Setkání Kostelců v Kostelci nad Vltavou

- 12. 6. na přípravných pracích pro akci se zúčastnili Martin Pánek a Jiří Ptáček
- 13. 6. účast na soutěži Kostelců, kterého se účastnilo osm hasičských družstev. Naši hasiči se začali jako první připravovat na tuto soutěž. Po zranění Jirky Cmunta jun., a po dohodě, bylo družstvo doplněno třemi hasiči z Kostelce nad Vltavou. Nakonec ve složení našich členů Miloše Maška jun., Petra Rybníčka, Lukáše Rybníčka, doplnění Františkem Křížem, Tomášem Cmuntem a Jakubem Bašem, jsme soutěž s přehledem vyhráli.

- 14. 6. Petr Fořt a Vladimír Mikuláš - noční hlídání a úklid celého prostranství, kde se konala slavnost.

29. 8. 2009

Loučení s létem 2009

- vystoupení hudební skupiny C. K. Republika Přílepov a spol.,
- občerstvení a závěrečný ohňostrojem.
- účast cca 135 dospělých a 15 dětí, včetně starosty Karla Pecky

30. 8. 2009

Ranní cvičení jógy a turnaj v golfu na jednu jamku. Těchto akcí se zúčastnilo 35 lidí.

3. 9. 2009

Cvičení celé jednotky u rybníku Silvestr

- prověření funkčnosti stříkačky, kterého se zúčastnili hasiči – Miloš Mašek jun., Jiří Cmunť jun., Jiří Ptáček, Karel Bartůněk, Vladimír Mikuláš, Petr a Lukáš Rybníčkoví, Martin Pánek, hasiči z Lašovic otec, syn a vnuk Skalovi a několik přátel Přílepova

4. 9 2009

Účast na nočním cvičení v Kučeři

- Milevské noviny – článek v rubrice Polemika, ohlasy, dopisy, vzkazy
- naše družstvo bylo pozváno na noční cvičení v Kučeři velitelem okrsku Jíckovice panem Josefem Kloboučnickem. Na cvičení z Přílepova odjeli Vladimír Mikuláš, Miloš Mašek ml., Miloš Mašek st. Jiří Ptáček, Jiří Cmunť a družstvo doplnili přátelé z jiných jednotek Jiří Bubla ml. a Petr Mareš. Cvičení dopadlo výborně, hořící terče byly uhašeny. Dokonce jedním rozhodčím bylo řečeno, že Přílepov měl nejlépe položené hadice.

29.11. 2009

Hasiči z Kostelce na Vltavou (7 lidí) a Přílepova se sešli, aby se pokusili pročistit kanalizaci od Jednoty k Habartovým. Vykopali přístup ke skruži a propláchli kanalizaci 3 cisternami a 2 fekály vody a vyplavený štěrk odstranili. Při posledním propláchnutí přestala voda protékat. Bylo zjištěno, že skruže jsou prorostlé kořeny z jasanů. Je třeba rozhodnout, zda provést opravu překopáním silnice, nebo výměnou skruží v celé délce.

Akce se uskutečnila za účasti pan starosty Pavla Kosíka od 9,00 do 14,30 hod. V průběhu akce paní Fišerová připravila účastníkům občerstvení. Účast z Přílepova: Jan Kašpar, Miloš Mašek jun., Jiří Cmunt jun., Karel Bartůněk, Vladimír Mikuláš.

Naše jednotka je schopna, jako se již v tomto roce stalo, na požádání vyčerpát vodu ze studny kterémukoliv obyvateli obce.

Stalo se v Přílepově v roce 2009

- Letos nás opustili paní a pan Krámkovi, kteří zemřeli po zehnaném věku. Dlouhá léta žili v naší obci a neskrývali radost z toho, že se v obci něco děje. Vždy se podíleli sponzorskými dary na společných akcích, kterých se vzhledem k pokročilému věku již nezúčastňovali.
- Musíme také připomenout, že se v naší obci narodily dvě holčičky – dvojčátka Kateřinka a Anička - panu J. Snížkovi a jeho družce. Přesto, že již v naší obci nežijí, přejeme jim do života všechno nejlepší.
- Další radostná zpráva je, že Přílepov přišel o jednoho svobodného mládence. V tomto roce se oženil náš kamarád, sportovec a hasič Jiří Šácha. Za manželku si vzal sympatickou a příjemnou Petru Herzogovou. Přejeme hodně štěstí a lásky.

Z kroniky

Z historických dokumentů, které jsme tentokrát vybrali, je mimo zajímavostí a poučení zřejmé, že vše již tady bylo a stále se to v jiných podobách opakuje. Pokud jde o přírodu, tak například mnozí z nás pamatují krupobití ze dne 27. května 2001. Většina střech v naší obci se poté musela opravit. Stejně silné a nebezpečné se stalo ve stejný den 27. května 1914. Také společenská a politická atmosféra se mnohdy v minulosti zdála beznadějná. Mnozí mívali pocit, že nadobro mizí vlastenecký duch a že český stát zanikne. Jak pradávná minulost, tak i současnost svědčí o pravém opaku. Proto, je v tomto směru zbytečné kdykoli klesat na mysli, ale naopak je stále nutné utužovat národní hrdost.

Krajina mezi Orlíkem a Zvíkovem se nazývala Újezdem Vltavským a patřila nejdříve českým králům. Když Břevnovský klášter sv. Benedikta (založený r. 993) obdržel pozemky na pravém břehu řeky, založili řeholníci u Zeleného lesa na značně vystouplém návrší farní kostel (připomínán roku 1341), kolem kterého záhy vznikla vesnice. Roku 1406 byla ves připojena k hradu Orlík, od roku 1534 byla v držení pánů ze Švamberka.

Citáty a informace:

„Kostelec n. Vlt. je osada velmi stará. vesnice tato připomíná se již v letech 1341 - 1342 v knihách konfirmačních pod jménem Kostelec super Multavia (Kostelec nad Vltavou), kdy náležel klášteru Břevnovskému u Prahy. roku 1406 patřil již ku královskému hradu Vorlíku a právo patronátní provozoval tam král Václav IV. (viz Palackého časopis Č. Musea) s pány Marešem a Jaroslavem Litoltem a Alšem z Lichtnburka a z Bítova. ve válkách husitských zmocnili se Kostece páni z Rožmberka. Oldřich z Rožmberka přidělil Kostelec k hradu Zvíkovu. v pozdějších letech museli Rožmberkové Kostelec zpět vrátiti k Vorlíku při němž zůstal až do války třicetileté“

"O zdejších kostele jsou zmínky již roku 1406, kdy

ho spravovali mniši z Břevnova. po třicetileté válce byl opuštěn. Správu kostela obstarával pouze kněz z Kovářova. jednou za čtvrt roku zde konal nejnnutnější církevní obřady kněz z Mirovic. roku 1762 podle císařského sem byl opět dosazen kněz a učitel. po třicetileté válce se nedochovaly historické doklady „... a proto je nutno se omeziti na ústní podání hodnověrných osob.“

V roce 1869 po velké vichřici, která způsobila velké polomy v lesích, byla na Žďákově postavena parní pila.

V roce 1882 byla do Kostece přestěhována četnická stanice z Radvanova a roku 1886 zde byla

zřízena pošta. Zásilky byly doručovány pěšky. Ráno chodil poštovní posel do Milevska a odpoledne na Orlík.

V roce 1887 byla přistavěna škola o jedno poschodí výše. Rok 1888 byl velmi mokrý a ve dnech 4. a 5. září postihla Žďákov povodeň. o dva roky později v září 1888 se povodeň opakovala, s tím, že voda vystoupila ještě o metr výše a v Praze strhla Karlův most.

V roce 1889 se stavěla železnice z Tábora do Písku.

Roku 1909 byl postaven obecní dům stavitelem Švecem z Krásné Hory.

V Kostelci byl knězem Janem Adamem svobodou zřízen i chudobinec. Ještě v osmdesátých letech minulého století zde bývalo osm až devět špitálníchů. „ ... ti měli uniformy, muži měli tmavé kalhoty, modré vesty s řadou blýskavých knoflíků, bílé kabáty až po kolena, modré výložky krku i na rukávech a placaté čepice, ženské měly tmavé sukně, bílé jupky s výložkami a černé šátky na hlavách. Bylo na ně podivaná, když šli každý den do kostela neb z kostela.“

... V Rakousku rozpuštěna říšská rada a nové volby poslanců určeny na 13. června a užší na 20. června (r.1911). Při volbách těch ukazuje se jak ve všech zemích jest roztříštěnost na rozličné strany a se všecko z návodu zednářů spojuje a proti církvi katolické a jak vítězí peníze a sobectví. Slovo láska k vlasti a národu bude pomalu věcí neznámou . Prospěchářství jednotlivců zahnízdilo všude, na celek už se nemyslí. Z katolických poslanců v Čechách nebyl zvolen žádný, poněvadž všechny strany spojily se k boji proti klerikalismu – prý nepříteli pokroku. A lid svedený novinami věřil svůdcům – aby byl pokrokový – a v užších volbách volil raději

s otroky. Tak že z deseti katolických mužů, kteří byli v užší volbě neprošel – ani jeden.

Roku 1911 v měsíci květnu začala stavba silnice z Kostelce na Kovářov, která byla velmi potřebná a dokonána byla až v listopadu. Též tak silnice tak z Přílepova na silnici k Milevsku, připojení pak z Přílepova na silnici ke Kovářovu u Slavíkových, vykonáno bude až r. 1912-1913.

Rok 1911 byl více suchý a následující 1912 zase mnoho mokrý, takže obilí a sena mnoha se zkažila a v některých krajinách pro brzkou zimu ani všechno nesklidili a to zapadlo sněhem.

V sobotu 4. října 1913 rozechvěla všechna srdce zpráva: „Kníže Pán zemřel“. Žádný nechtěl tomu věřit, vždyť před několika dny byl na Pískách a vesele lovil jeleny. Než Bohužel bylo to pravda. Před 3 týdny byl na lovu kamzíků, při tom odřel si nohu. Malé rance nevěnována pozornost, noha začala otékat, myslelo se, že je to nastuzení a revmatismus. Ale bylo náhle hůře, z Písku přivezen byl Jasný Pán na Orlík, a povolání lékaři z Prahy mohli jen sdělit, že pomoc je marná – otrava krve. V ½ 12 hod. dne 4. října Jeho Jasnost skonal. Pohřeb byl dne 9. října za velkého účastenství spolků a vůbec lidstva z celého okolí. Šlechta na pohřeb se dostavila asi na 80 automobilech a kočárů byl bez počtu. Pohřební obřady vykonal Jeho Milost Josef Antonín Hůlka biskup Budějovický za přítomnosti téměř všeho patronátního kněžstva. Budiž Jeho Jasnosti země lehká a Bůh odměňž mu na věčnosti všechny skutky dobré. Nyní nastupuje vládu na Orlíku nejstarší syn Jeho Jasnost princ Karel ze Schwarzenberga, který hned po pohřbu dle poslední vůle na každou osadu poslal 200 kor. pro chudé. Peníze ty rozdány dle dohodnutí se starosty. Dne 10. ledna 1914 povolání jsme, bychom novému Patronu se představili. Doufáme všichni, že

nový Jasný Pan patron bude kráčet v šlépějích svého zesnulého otce, což ani jinak býti nemůže, vždyť i v jeho žilách koluje Schwarzenberská krev. Bůh popřej mu dlouhého a šťastného panování.

Rok 1914 - Dne 10. ledna představil se patronát-nímu knížeti nový patron Jeho Jasnost kníže Pán Karel V, a sdělil v jakém úmyslu chce patronátní právo zastávat.

Dne 27. května strhla se veliká bouře nad Kostelcem a okolím. Byla taková spousta vody a krup, že Kostelec dolejší byl zaplaven, blesk několikrát udeřil, jeden sjel do jasanu u Racků stodoly a strom rozbil. Vůbec květen a červen jest velmi bouřlivý a mokrá, ale úroda jest posud krásná.

Nenadál jsem se (píše p. farář Žemlička, ep. vic. for.) když ukončoval jsem správy do této knihy, že co nejdříve psát budu správy ještě truchlivější. V Bosně byly císařské manévry, jichž zúčastnil se též pan arcivévoda Ferdinand z Este násled-

ník trůnu se svojí chotí paní Žofií, vévodkyní z Hohenburgu. Dne 28. června jel pan arcivévoda s chotí do Sarajeva, též chtěl navštívit radnici. Po cestě stal se na ně atentát a sice hozena na automobil puma, ale na štěstí minula první automobil, v němž seděl pan arcivévoda s chotí, padla před druhý a výbuchem bylo několik lidí těžce zraněno. Pan arcivévoda nezraněn pokračoval chladně ve své cestě. Útok učinil Gabrinovič Nedělko 21. letý mladík. Při návratu z radnice podniknut druhý atentát a sice bronzovou pistolí, který se zdařil. Pan arcivévoda následník trůnu i jeho vznešená paní choť byli zastřeleni. Útočníkem byl 18. letý gymnazista srb Princig. Bůh budiž vznešeným manželům milostiv. Následníkem trůnu se stal se pan arcivévoda Karel František Josef se svojí chotí Zíton z Bonrbonu. Následek atentátu objevil se brzy. Zločinci byli vysláni Srbskem, by nenáviděného od nich pana arcivévodu odpravili.

Tolik z historických pramenů.

*V tomto roce jsme prožili radost, štěstí i smutek,
rok byl plný činnosti a proto nám tak utek.
Zda budem žít dál v klidu a pohodě, nám příští rok napoví,
Musíme se snažit, ale s osudem nic nesvedem, život už je takový.*

*Pohodové Vánoce
a úspěšný rok 2010, hlavně zdraví přeje Příleповský občasník.*

